

VOI , CARE CONDUCETI TARA

STOMFF ANDREI AUREL

VOI , CARE CONDUCETI TARA

Voi, care conduceți țara
Ca pe-un vas cu cârma ruptă!
Voi, ce ne-nzeciti povara
Înfloriți că vlaga-i suptă
De videni și udre hâde,
De cocoși pleznind de slănă!
Doar în voi sufletul râde!
Țara asta-i doar o rană
Unde viermuiți scârbavnic,
Creșteți din durere multă
Fiindcă-a fost poporul darnic
Neștiind cât e de slută
Haita voastră de hiene,
Gașca voastră de călăi!
Whisky de v-ar curge-n vene
Tot n-ați fi așa de răi!
Nu mai sunt medicamente,
Ne ucideți rând pe rând!
Știți să încasați procente
Însă nu vă dă prin gând
Că ce vindeți nu-i al vostru!
Nu-i făcut din os de genți!
A trudit poporul nostru
Împilat de alți demenți
Să ridice o structură.
Voi ați pus-o la pământ!
Și vărsați mereu pe gură
Doar venin. Deci n-o să cânt
Osanale unor cioclii
Ce ne duc spre cimitir.
N-o doresc dar simt nevoia
Să vă spun doar "Hai sictir"!
Și să vă blestem oleacă
Cu trohei de doină tristă.
Timpul iute să vă treacă,
Să primim câte-o batistă
Cu monedă prinsă-n nod,
Și cu-n ciot de lumânare
Luminând al meu norod.
Și-o s-avem durere mare
Dacă vor cânta prohod

Ceata de puposi de dosuri
Ce ne-a supt din planul doi.
Dinspre ei vin tot mirosuri
De noroi și de puroi.

Sunteți mlaștină puhavă!
Înghițiți. Vă crește-n pungă!
Fie clipa cât de gravă
Nu păreți să vă ajungă
Ce-ați furat și ce furați.
Mândre doamne, bravi bărbați!
Nu vrem să vă facem felul!
Vă rugăm doar să plecați
Către Ghencea, către Belu
Cât puteți să vă mișcați.
Căci dacă se mișcă gloata
Când o să-i plesnească fierea,
Veți călca singuri lopata.
Și veți asculta tăcerea
De sub tufe de scaieți.
Nu vă va-mpușca plutonul.
Nu trăim a voastre vieți.
Noi ne vrem doar țara noastră.
Ne vrem viața înapoi.
Vrem s-avem iar flori în glastră
Nu să scormonim gunoi
După resturi aruncate
De la mese la palat.
Vrem a noastră demnitate.
Vrem un viitor spălat
De gelatinoase urme
De la limacșii puterii.
Vine ziua Învierii
Și se va scula poporul
Morților ce-aveți în spate.
De vor cere ei dreptate
Pe voi vă va arde dorul
Să fiți iarăși niște nimeni
La Anvers, Buzău, în Tei,
Mirosind a pupă spartă
Sau trăind cu derbedei.
Viața asta nu vă iartă!
Nu vă vor ierta nici ei.
Dar vă vor uita-n latrină.
Voi ne vreți în întuneric.
Noi luptăm pentru Lumină!
Omorati-ne mai iute
Altfel nu veți avea tihnă!

Să vă ostoiți povara
Muncii voastre pentru țară.
Vă blestem destul de simplu:
Să ne amintim la vară
Doar c-ați fost cândva pe-aici.
Nu vă îmbătați cu gândul
Că suntem numai furnici.
Să vă temeți de unirea
Celor multi și celor mici!
Să vă temeți de oștirea
Care va să se ridice!
Nor scârbavnic de lăcuste,
Vă vom face mice, mice
Firmituri de cozonac.
Căci vă va veni de hac
Ceea ce înseamnă Tara,
Recte munți, câmpii și ape.
Țineți-vă pe aproape!
Vine - vine primăvara! Stomff Andrei